

Erabakitzeko eskubidea: abertzaleok ez ote denbora galtzen ari?

Kimetz Arana
BARATZEZAINA

Noizean behin irteten diren gaien artean, hau da Bilboren periferian azken bi hamarkadatan abertzale munduaren inguruan ibili garen adiskideen artean dugun hizketa gaitako bat. Hasi gintezke nazioartean dauden aukerez, Kataluniaz edo guztiz agerikoa den Estatua-ren krisi orokorraz, gure begiradak ordea ez dira hain urrutira iristen. Kaleko harremanak, laneko elkarrizketak, familiako zailtasun eta ilusioak dira gure oinarri. Bilborako metroko joan etorriak gure soziologia laborategia.

Erabakitzeko eskubidearen aldeko dinamikak emaitzak eman baditu ere, bere mugak baditu. Jendartearen gehiengo zabalak erabakitzeko eskubidearen alde kokatzen du bere burua orain, baina, salbuespenak salbuespen, mugimendua abertzaletasunetik haratago zabaltzeko zailtasunetan ikusten dugu. Bere ekimenetan ez dira sumatzen feministen edo pentsionisten martxetako freskotasan, ilusio, naturaltasun eta gogoia.

Estatus berriaren gainean EAJ-PNV/EH Bildu akordioak ere ez du ilusio handirik sortu gure artean. Emango duenaren esperantza handirik gabe eta PNVren ziabogaren zain, herritarren interes gaietatik urrun nabaritzen dugu akordioa.

Estatuaren itxikeriaz gainera Katalunian ikusitakoak ikusita, zail zaigu begitantzea errepresio eta kartzela urte luzerik gabeko erabakitzeko prozesurik eman daitekeenik gurean.

Bitartean abiadura bizian desegituratzen ari da gure herria. Egitura subirano propiorik gabe, globalizazio, kontsumo zein bizi eredu berrien ondorioz, hizkuntza erabilera, kultur erreferentziak, mugaz gaineko harremanak, gure ekonomia propioa... sortzeko zailtasunak ditugu. Gero eta gehiago azalaraziz herri moduan bizirauteko ezintasuna.

Hortik galdera: ez ari ote garen denbora galtzen erabakitzeko eskubidearen bueltan herri gisa deuseztatzen ari garen bitartean?

Gustura mintzatzen gara gai horietaz gu baino zaharragoekin, ohartuz zein zaila zaigun onartzea azken borroka faseak zelako nekea ekarri digun denoi. Jabetuz menpean gaituzten estatuekin erabakitzeko eskubidea eskuratzea kasik ezinezkoa dela edo Txibertaren logika gaindituz zenbat kostatzen den PNVri lotua ez den beste biderik irudikatzea. Guk, ordea, aro berrian sakondu daitezkeen aukera berriak ikusten ditugu. Munizipalismo eredu propioak sortuz, tokiko ekonomiaren garapenetik edo haurren heziketatik. Gure herrian sortu diren aldarrikapen sozialen (feminismoa, pentsionistak) proposamenen gauzatzetik, aldarrikapen berrien sortzetik, ildo hauen estatuekiko konfrontaziotik eta horien inuruko indar metaketa berrietatik.

Pentsamendu eta ekinbide berriak garai berri-rako: bizibide, iruditeria eta dinamika. ■

Publizitatea, iragarle

Leire Narbaiza
Arizmendi
IRAKASLEA
@txargain

Sekula gauzatu ez dudana proiektu bat dut aspaldian buruan: arratsaldeko telebista saioen etenetan ematen dituzten iragarkiak grabatu, eta ostean iruzkinak egin. Ziur naiz irudi terrible bat aterako litzaidakeela. Izan ere, publizitateek urteko sasoiak adierazi ez ezik, modan eta bogan dagoena ere markatzen dute.

Proiektua egin bitartean, aspaldion ikusitakoekin konformatu behar. Poker, erruleta eta postura etxeen iragarkiak nagusi dira, diru erraz baten promesa egin, era ludiko eta errazean. Jokoaren plazera saldu, desplazera erakutsi barik. Jokatu ostean, badirudi etxea zaindu behar dela. Zorriak Lehen Hezkuntzako gela

batean lez ugaritu dira segurtasun enpresen spotak. Alarma sortu, alarmaz arma gaitzen, etxean gotortu, segurtasunaren izenean.

Baina deigarrienak zaizkit medikuntza-aseguruaren iragarkiak. Desagertuta zeuden ia, eta orain tsunamiaren olatua dirudite. Medikuek telefonoz artatuko gaituela dioskute gure asti ezaren arazoa konpontzeko! Kalitatea!

Iragarkiek etorkizuna iragartzen ei dute. Beldurra zabaldu, lapurretak normaldu, eta osasungintza pribatua izango dela anuntziatzen digute. Bihar-etzi lapur eta tratatu ezinezko gaixoak baino ez da izango gurean. Etorkizun iluna. ■